

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Богоїв Царства

"І зрозуміють, що я - Єгова".

Езекіїла 35:15.

The Watchtower

Announcing Jehovah's Kingdom

Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

Ten Cents Copy - One Dollar a Year

\$1.50 in Foreign Countries

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 11
Листопад, (November) 1941

ЗМІСТ:

ПІСНЯ ПОВІДИ (Часть 2, докінчення)	163
ПІСНЯ ПОВІДИ (Часть 3).....	165
ПІСНЯ ПОВІДИ (Часть 4)	172
Битва	175
"ЗНАК" ПЕРІОДА СВІДОЦТВА.....	162
"ТЕОКРАТИЯ"	162
"ВЗІРЦЕВА СТУДІЯ № 3"	162

"ВІД СВІДКИ У МЕНЕ ШОЯ БОГ ГОВОРІТЬ ЄГОВА" - Іса. 43:12.

ВАРТОВА БАШТА

Ukrainian Monthly, published by
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams St., Brooklyn, N.Y., U.S.A.
OFFICERS
J. F. Rutherford, President W. E. Van Amburg, Secretary
"Діти твої навчати має сам Єгова, і великий мир і гард буде проміж синами твоїми." — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПІСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний справдіший Бог, існуючий однією зі всіх, Створитель неба й землі й Датель життя своїх створінь; що Ільгос був початком Його творіння, і Його активним чинником утворенні всіх речей; що Ільгос є тенер Господом Ісусом Христом у славі, одягнений в усіку силу в небі й на землі, і є Головним Виконавчиком Чиновником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка і завершеної чоловіка для землі й помістив Його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смerte; що в причині Адаового переступу всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетрів смerte, щоб набуту ціну викупу для послушників з людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і визнавши Його в небі понад всі інші істоти й понад всі інші імена Його й одягнув Його в усіку силу й владу.

ЩО ЄГОВОВА ОРГАНІЗАЦІЯ є теократичною якою-йм — Син, і що Ісус Христос є головним Юрідичним й правильним Царем світу; що поемані й вірні послідовники Ісуса Христа в дітлах Снепу, членами Столової організації Його спідки, ліхих завдань й привілей є спідкувати про всеширеність Єгови, звіщати про Його завдання вагідного людству, як про це є записано в Біблії, і нести овочі царства усім, що бажають довідатися про них.

ЩО СВІТ скінчиться, і Єгова посадить Господа Ісуса Христа на престолі влади, який скинув Сатану з неба й застав установлювати Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть прити лише через царство Єгови під Христом, яке тепер зачалось; що наступне велико діло Господне буде винесенням сатанської організації й установленням справедливості на землі, і що в тому царстві люди доброї волі, що пережнуть Армагедон, будуть дальше виконувати Божий приказ "сповнюють землю" праведними людьми.

"ЗНАК" ПЕРІОДА СВІДОЦТВА

Цей Період Свідоцтва включаючи місяць квітень буде всесвітнім і приведе до завершення три-місячної кампанії Вартової Башти. Виглядаючи за скорим появленням "знаку" Армагедону, вони не послаблятимуть рук в кампанії цього останнього місяця, але радше посилять свої змагання і безперечно більше Теократичних видавництв вийдуть в поле. Ніколи людству не було представлено такої прегарної нагоди, перед небезпекою Армагедону, а іменно, як річна підписка на Вартову Башту разом з книгою "Релігія" і двома новими книжечками "Теократія" і "Бог і Держава" і всі за оплату одного долара. Зачинайте сплачувати й приготовляйтесь тепер для вашої участі до цього особливого Періоду Свідоцтва. Надсилайте нам листа накопиці ви потребуете бути зарученими до місцевої громади зорганізованої для цієї служби. Ваш звіт роботи по закінченню цього Періода буде оцінений.

"ТЕОКРАТІЯ"

Ця нова книжечка Судді Руттерфорда із 64 сторінок пропонує найясніший і найкращий до цього часу опис головного на нинішній час питання у світі, "Теократію". Видимі дії її представників на землі є ясно показані, разом із злобним противенством, корте вони зустрічають по-

ЙОГО МІСІЯ

ЦЕЙ журнал видається в тій цілі, щоб помогти людям пізвати Бога Єгову і Його задуми, як це вони є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливої помочі свідків Єгови й всіх людей доброї волі. Він поміщає відоміший матеріал для проповідування через радіо й інші средства публічного навчання з Святого Письма.

Він точно транслюється Біблії як авторитету свого навчання. Він зовсім вільний і підкореманий від усіх партій, сект і світських організацій. Він засвідчує й безвиніжково стойть за царством Бога Єгови під Христом, Його скінченнем Сином. Він не є догматичний, а радше захищає до відмінної й критичного студіювання у світі Св. Письма. Він не міштається в пікті суперечності, ані його сторінки не є отворені для особистих справ.

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА

У залучених Державах винесеть \$1.00, в Канаді є інших країн \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці є щ. Переплату в Залучених Державах треба винести через поштовий переказ, експрес ордер, або банківський переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплату треба винести впроті до відділів у тих країнах. В інших країн передплату можна винести до бюро в Брукліні, та лише через міжнародний поштовий переказ.

Закордонні Бюро

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
South African Boeton House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожному случаї адресувати на ім'я Товариства.

(Цей журнал виходить у кількох мовах.)

Всі ширі студенти Біблії, що з причини неміць, убожства або якогось іншої причини не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони винесуть аплікацію до видавця раз у рік, зазначуючи причину такої аплікації. Цих ми раді помогти бідникам, та поштова регула вимагає письменної аплікації кожного року.

Увага до передплатників: Повідому за отриману передплату нову чи відновлену ми не висилаємо, хіба є це попросить. На прохання змінити адреси в протягі одного місяця. Одна місяць перед скінченням передплати, висилаємо карточку-повідомлення з журналем.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

всьому світу. Особливо гарна обкладинка возвеличує Теократію, змальовуючи в різномальоровій ілюстрації розділення людей в цьому найбільшому спірному питанні та іх остаточну долю. Отримайте копію цієї книжки тепер, жертвуючи 5 ц. і студіюйте її перед тим ніж її загально будуть розповсюджувати як і було повідомлено.

"ВІЗРЦЕВА СТУДІЯ № 3"

Ця нова книжечка, змістом 32 сторінки і котра є оправлена в міцні лупки, покриває серію книжечок Візрцевої Студії виданих поперед. Зміст сьої книжечки покриває найновіші лекції Судді Руттерфорда відбиті на шилистівках, а іменно, "Релігія як, Світовий Лік", і "Конець". Ця книжечка є дуже цікава, навіть в тім разі коли ви не маєте згаданих повисши фонографічних шелестівок. При помочі своїї книжечки хто будь, (що говорить англійською мовою), може провадити візрцеву студію Біблії в дома або де інде. Заордеруйте кілька таких книжечок Візрцевої Студії № 3 для тих, що ви надіетесь, що вони спільно з вами будуть студіювати Біблію. Ця книжечка (в англ. мові) буде вам вислана оплаченою поштою по отриманню 5 ц. офіри. Зборові слуги повинні зібрати ордери і прислати їх гуртово для всіх тих, що бажають мати копію такої книжечки.

ВАРТОВА БАШТА

ВІСТНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

VOL. LXII

Листопад, 1941

№ 11

ПІСНЯ ПОБІДИ

Часть 2

(Докінчення)

“**Т**і, що є визволені від гомону стрільців при криницях; там повинні вони переказувати праведні діла Господа, праведні діла мешканцям його сіл в Ізраїлі; тоді повинні люди Господа сходити до воріт”. (Суд. 5:11, англ.) Король Яків або Авторизована Версія в цьому тексті вставляє перші чотири слова, а іменно, “Ті, що є визволені”. Цей текст буквально звучить: “Від гоміну тих, що діляться між водними каналами”. Здається, це означає ті, що ділять здобич ворога. Ця часть пророцої пісні, здається, означає, що ті, хто виступає до битви проти ворогів Божих завітуючих людей, є тими, хто отримає щедрі благословенства Господа, і котрі таким чином стають відсвіжені при криницях. Як каже пророцтво: “Там повинні вони переказувати праведні діла Господа”. Ці вірні й ревні одиниці знаходяться в позиції оцінити численні благословенства Господа і розказувати про них. Вони розказують про Господню роботу оправдання Його ім'я проти всякої несправедливості. Вони привілейовані розказувати іншим як релігія фальшиво представляє Єгову і стягає велику зневагу на Його ім'я. Вони з великим трептінням і благословенними досвідченнями йдуть між людей і розказують їм про справедливість Єгови і благословення, які принесе ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО. Ті, що шукають легшого шляху і котрі уникають тяжкої служби в полі, яка приносить їм деякі труднощі, не мають чого розповісти про “незвичайне діло” Господа і Його “дивовижний акт”. Вони можуть розповідати лише про їх власну самоправедність і “вироблення характеру”. Вони не мають радості в Господі і не відсвіжаються Його Словом представленим через криниці. Ті, що охочо й радісно беруть участь в Господнім “незвичайнім ділі”, зносячи наруги, що падають на них задля Його ім'я, працюють і вельми відсвіжаються водами відокритих правд, що виходять з Єговових джерел спасення. Це те, що пророк Бога Єгови описує про них: “І будете в радощах черпати воду з жерел спасення”. – Ica. 12:3.

³⁰ Вони несуть тягар битви і знущання воро-

га, але це лише побільшує їхню ревність, тому що для них це є доказом, що вони є слугами Єгови після його волі. Тому вони підносять свій звучний голос, розповідаючи про многі зворушливі досвідчення, якими переходять в полі служби; деякі з тих досвідчень час від часу поміщувала Вартова Башта.

³¹ Після перекладу Ротергама та части однадцятого вірша звучить: “Праведні діла Його управляють Ізраїлем”. Як описано в пророцтві Єгова виконував свої праведні діла на користь Барака і Дебори, котрим Господь дав припоручення і післав до служби, і котрі взяли провідництво в Ізраїлі проти ворога. Тепер в сповненню пророцтва Єгова виконував свої праведні діла на користь своєї “жінки”, тобто, своєї організації представленою Деборою під Ісусом Христом, Головою її, Більшим Бараком. Вірні свідки Єгови тепер з Божої ласки досліджують пророцтва і фізичні факти, котрі Господь перевпроваджує в сповненню його, і пізнають, що велике пророцтво є в ході виконання; і це дає їм радість. Коли ці дорогоцінні правди стають відомі вірним свідкам Єгови, вони тоді радісно несуть цю вість всюди і розказують про неї всім, що мають вуха до слухання. Ці вірні, ревні в полі працівники, як слуги великої ТЕОКРАТИЇ є підкріплени і вони прикладають найлутші старання в Його службі. Будь-яке важке досвідчення помагає вірним зустріти інші трудні задачі, котрі також приносять їм побільшуючу радість.

³² “Тоді повинні люди Господа сходити до воріт”. (Вірш 11) Барак провадив десять тисяч чоловік, котрі були на горі Табор з ним і в назначений час вони пройшли вздовж долини річки Кисон до воріт штаб-квартири Сизари, до воріт Гаросета поганського і туди витісняли ворога битвою. Каже пророцтво відносно цього: “Барак же вгняв за колесницями і за військом аж до Гаросета ідолського, і все військо Сизарине полягло від меча, не зосталось ні духа”. (Суд. 4:16) Таким чином пророцтво ясно предсказує, що в Єговою назначенному часі Більший Барак і Його вірні послідувателі розб'ють во-

рога віцент. Потім, як зазначено в пророцтві, Барак просувався уперед до царського міста царя Явина і витискав битву до воріт Азора: "І ваготіла рука Ізраїлева все важче над Явином, царем Канаанським, аж покіль они вигубили його" (Суд. 4:24), і зробив повне очищення ворожої твердині.

³³ Чи мають свідки Єгови нині тремтіти від страху перед ворогом? Спевністю, що ні, тому що як слуги Всешишнього вони є підтримувані вічною і непереможною силою. Вірні під Ісусом Христом, Більшим Бараком, не стоять тепер в обороні, але наступають проти демонського впливу і сили явленої головно в релігії. Ті вірні одиниці ревно сповняють прикази Господа Ісуса Христа, іх Вождя і Голови, і вони витискають битву до воріт укріплених організацій, що є проти ТЕОКРАТІЇ. Це день Господа Єгови, Всемогучого Господа сил, і відносно цього часу є написано: "Одного часу буде один Господь Саваот величним вінцем і короною слави для останків свого народу, він буде духом правосуду тим, що засідають на суд, та відвагою тим, що ворога од воріт прогонять". – Iса. 28:5,6.

³⁴ Вірні послідувателі Ісуса Христа знають без жодного сумніву, що Ісус Христос, Оправдатель імені Єгови, дістане побіду, і що ті, що залишуться вірними і правдивими своєму Вождю до кінця, матимуть участь з Ним в тій побіді.

³⁵ Об'єднаний та урядовий ворог під провідництвом сатани і його головного чиновника Бога знає, що найвищий вершок прийшов, хотій міліони посіпак не признають того факту. Спевністю, що диявол знає, що його час є короткий (Одкр. 12:12), і знаючи це, він збирає всі свої сили в змаганнях знищити тих, що попирають ТЕОКРАТИЮ. У більшості країн землі виглядає бути доконаним успішна діяльність по здушенню вістки Царства. Це, однак, замість спричинити перелік між вірними людьми лише додає сили іхній вірі і ревності, бо вони знають, що день побіди Єгови через Христа і визволення Його вірних слуг прийшов. Вірні не сумніваються щодо наслідку. Вони вповні рішились затримати свою невинність до Єгови і сподіваються, що Він достарчить всякої потрібної ім сили.

³⁶ Обітниці Єгови ніколи не зазнають невдач! Поразка з Ним неможлива! Його обітниця позатипічному Давиду, свому Олюбленому Сину Ісусу Христу є, що Він володітиме ТЕОКРАТИЧНИМ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ. Єгова клявся, що "не відступить він від неї. З плоду

тіла твого посаджу на [своїм] престолі". Єгова дав Ісусу двадцять апостолів. Один з них виявився невірний і був знищений. Однадцять, що виявилися вірними, терпіли великі переслідування, затримали свою невинність і перебувають тепер навіки з Господом Ісусом Христом. Будучи ще з Ним, Ісус дав ім запевнення, що вони будуть сидіти з Ним в Його царстві; і тепер іх воскресення взяло місце. (Йоана 17:6; Луки 22:21-30; й Сол. 4:13-18) Єгова дав Ісусу Христу достатнє число інших, щоби зібрати 144 000 членів "Його тіла", і відвічальність і вимоги поставлені перед них є, що вони мусять доглядати іх угоди і залишатися вірними: "Коли сини твої хоронитимуть заповіт мій і веління мої, котрих навчу їх, то й сини іх по всі часи седітимуть на твоїм престолі", – Пс. 132:12.

³⁷ Дебора і Барак представляли Сион і його Голову, відносно чого Єгова сказав: "Бо Господь вибрав собі Сиона, бажав його собі за оселлю. Ось місце моє вічного спокою; ту оселюся, бажав бо я того, Буду щедро благословити іду його, вбогих його хлібом до сита нагодую. Священиків спасенням зодягну, і побожні люди його радуватись будуть". – Пс. 132:13-16.

³⁸ Пісня побіди, яку вірою пророочно співали Дебора і Барак, є тепер в ході виконання і співається. Єгова посадив свого Олюбленого Сина на престолі і вірні є зібрани до Нього. Для помазаників Єгова постарається о світильника, котрий робить стежку ясною, якою Його вірні слуги тепер йдуть. Вони не знаходяться в темряві, бо вони є "сини світла" і марширують триумфально з вірою, співаючи пісню побіди. Для іх дальшої потіхи Єгова каже до них: "На тому місці дам рости рогові Давида [силі Ісуса Христа, Олюбленого], я приготовив світильника для помазання моого. Ворогів його соромом покрию, а на йому сиятиме корона його". – Пс. 132:17,18.

³⁹ Вороги знаходяться тепер в гоні і скоро їх цілковите знищення буде доконане. Вірний останок разом з іх співтоваришами "іншими вівцями" співають хвалення Єгові і Ісусу Христу, і всі разом співають: "Спасені Богу нашему... і Агнцеві". (Одкр. 7:9-12) Ніхто із вірних не буде тепер опускати рук, але буде дальше проголошувати правду Єгови і Його Царя без взгляду, що ворог може казати чи робити. В свої часі Павло міг казати і тепер всі вірні разом кажуть: "Радуйтесь завсіди в Господі, і знов кажу: радуйтесь". – Філ. 4:4.

Великий наш Господь і могучий в силі; розумінню його нема міри.

Єгова підносить нужденних, а беззаконних звалює до землі. –

Псальма 147:5,6, А.П.В.

ПІСНЯ ПОБІДИ

[Переложено з анг. "Вартою Башти", з 1-го Квітня, 1941]

Часть 3

"Встань, заснай, Єрусалиме; зійшло бо съвітло твоє, і слава Господня зійшла над тобою".—
Iса. 60:1.

Єгова дає цей приказ своїм завітующим людям, коли його час настає для них йти до діяльності. Приказами Всевишнього не можна знехтувати або оминути їх. Щоби отримати признання Єгови, то кожде соторіння, що зробило урочисту угоду чинити Його волю, мусить працювати, та не з похмурістю чи упертістю, а з гарячою ревністю і дійсною радістю. Такої одиниці серце є наповнене вдячністю, що провадить до несамолюбного посвячення і ревності для Господа. Єгова на все має встановлений час, і коли той час настає, тоді є привілеем і повинністю для Божих завітующих людей скоро відповісти на його прикази. Завважте, що Єгова в наведеному тексті дає приказ до ревної дійсної діяльності в тому часі, коли лежить велика тьма на народах і правителях, всі котрі є проти Бога; і в котрому то часі найбільш злобно противляться і пригноблюють Божих завітующих людей. Ситуація повисшого текста показує, що приказ був даний в часі, коли правою силами народів землі забули Бога, якщо вони коли-небудь знали Його, і знаходяться в темряві щодо заміру Єгови. Вони знаходяться в замішанні, і в той самий час маси людей перевивають у великий темряві з причини їх несвідомості щодо заміру Єгови і з причини перешкод, що поставили їм на дорозі їх земні правителі. Під час тієї великої темряви в сатанській організації і всіх людей під нею, великий Оправдатель Єгови з'являється і відкриває себе своїм вірним служагам, і Його славу й силу можна бачити на тих, хто вірно ступає за Його провідництвом і сповняє прикази Бога Єгови.

² За днів Барака і Дебори Ізраїльтяни, Божий типічний народ, знаходився під тяжким ярмом демонського володаря Явина. Велика маса Ізраїльтян в той час звернулась до почитання демонських богів і займалися практикуванням релігії. Це було часом темряви, і Ізраїльтяни як народ знаходилися в тій темряві, однак, там знаходився останок, котрий поступав після условин їх угоди якнайлутше вони могли.

³ Барак і Дебора були вибрані Господом Богом вивести охочих і вірних одиниць з темряви. Пророча пісня побіди, которую вони разом співали, предсказувала подібний час темряви, який прийде на народи землі так званого "християнства", як на володарів, так і на людей, котрі звернули до практикування релігії. Ніколи

не було часу так відзначено темрявою між тими, що іменуються християнами, як тепер, тому що народи забули Бога. Словення цієї пророчої пісні зачалося в часі приходу Ісуса Христа до храму, коли Він розбудив тих, котрих прийняв до себе і зробив частю своєї організації, і коли Він вислав їх воювати проти релігії і проголошувати ім'я Всевишнього. Як Барак і Дебора були післані Єговою зараз перед великою битвою, так Більшого Барака і його організація виступили і виконують "незвичайне діло" Єгови зараз перед битвою в день той великий Бога Вседержителя. Отже, пророча пісня предсказувала "незвичане діло" Єгови, що виконується тепер, і котре бере місце зараз перед битвою Армагедон, і та битва тепер скоро настане.

⁴ Вставай, вставай, Деборо! Вставай, вставай, пісню заспівай! Ти ж, Бараже підіймайся, веди полонників твоїх, сину Абиноаменів!" (Суд. 5:12, анг.) Чотири рази слово "вставай" є вимовлене в цій пророчій пісні в цій точці. Це був поклик від Єгови до Його слуг у той час встати і пробудитися до активної служби і хвалення Його ім'я. Це був чотириразовий поклик встати, отже, повний і цілковитий поклик. Пророчство тут предсказує поклик Єгови до своєї організації на землі з приходом Ісуса Христа встати і виступити до діяльності і оголошувати Його ім'я й царство. Це Він робить зараз перед часом, коли Він ужие своєї найвищої сили проти сатани і його цілої організації. Члени організації Єгови мусять слухатись Його приказу негайно і активно брати участь в проголошенню ім'я Єгови, співаючи Йому хвалення і проголошути Його присуди раніше написані проти тих, що противляться Йому і Його царству. Пророча пісня предсказує побіду Ісуса Христа, Більшого Барака, над ворогом, і Його організація представлена Деборою має участь в тій побіді. Завважте, що приказ зорганізуватись є звернений до "Дебори", позатипічної організації Господа на землі. Ці мусять пробудитися і співати або вимовляти пісню хвалення імені Єгови.

⁵ Порушаюча мотива, щоб пробудитися і стати до ревної діяльності, є любов, тобто, несамолюбне посвячення виконувати волю Все-могучого Бога. Божі слуги, бачучи їх привілеї, є вдячні в своїх серцях, і вони виражають свою вдячність через несамолюбне посвячення. Яко

дальший доказ, що сповнення пророцтва бере місце зараз перед Армагедоном, завважте нахнені слова апостола адресовані свідкам Єгови. Його слово записане в Святому Письмі заявляє, що 'любов є сповнення закону'; інша мотива не може стрінути вимоги Єгови: "Любов близькому зла не робить; тим любов – сповненне закону. Так (чиніть), знаючи пору, що вже час нам від сна встати; тепер бо ближче нас спасенне, ніж як ми увірували. Ніч минула, а день наближився; відложімо ж діла темряви, а одягнімось у зброю съвітла". – Рим. 13:10–12.

⁶ Це сповнення візьме місце в "послідніх днях", коли правдиві і вірні послідувателі Ісуса Христа є приведені в світло, і тому знаходяться в храмі і не є більше в темряві. "Того ж то глаголе: Устань, сонний, і воскресни з мертвих, то й освітить тебе Христос. Гледіть же, як би вам оглядно ходити, не яко немудрі, а яко мудрі, викуплюючи час, бо дні лихі" (Ефес. 5:14–16) "Ви ж, братте, не в темряві, щоб той день як злодій, захопив вас. Усі ви сини съвітла і сини дня; ми не (сини) ночі або тьми. Тим же оце не спімо, як інші, а пильнуймо і будьмо тверезі". – 1 Сол. 5:4–6.

⁷ Більший Барак, Цар слави, прийшов, котрий є світлом всім, що ходитимуть в свіtlі. Це час радості і ревної діяльності, і всі слуги Все-вишнього добровільно йдуть в послушенстві до Його приказу. Завважте дальше, що пророча пісня відноситься виключно до Ісуса Христа в цих словах: "Ти ж, Бараже, підймайся, веди полонників твоїх, сину Абиноаменів!"

Ім'я "Абиноам" означає "отець милості і ласки"; котре-то ім'я відноситься до Бога Єгови, Отця нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа. Єгова є любов, і Він є милість і ласка. Кожда властивість звершеності знаходиться в Бога Єгови. Він є вираженням милості, ласки і доброти до всіх, хто радісно слухається Його. Ісус Христос, Його олюблений Син і Виконавчий Чиновник, в назначеному часі отримає знак, приказ, від Всешинього зачати "війну в день той великий Бога Вседержителя"; котра то битва була представлена Бараком, який провадив свою армію проти військ Сизари, гетьмана Явина. Перед початком битви Армагедон організація Господа на землі, представлена Деборою, мусить спершу пробудитись і діяти після приказу Більшого Барака, Ісуса Христа, і енергічно, ревно і рішуче проголошувати ім'я Єгови по всій землі.

⁸ Барак, без сумніву, захопив много полонян, та не з ціллю зберегти їх у живих. Всі війська Сизари були проти Бога і за дияволом, і ніхто з них не залишився живим. "І все військо Сизарине полягло від меча, не зсталось ні духа". (Суд. 4:16) Так само коли Ісус Христос, Більший Барак, спричинить, що сили сатани охопить паніка і цілком безладна втеча, Він тоді

захопить многих полонян і стратить їх. Ця частина пророцтва в дійсності значить, що всі вороги Бога є призначені вмерти, тому що 'вони є посуди гніва, наготовлені на погибель' (Рим. 9:22); "як безсловесні зъвірі, природні, що родяться на лови і забиттє". (2 Пет. 2:12) В Армагедоні Більший Барак не залишить в живих нікого з дияволів. "І бачив я зъвіра, і царі земні, і війська їх зібрані, щоб воювати війну з сидячим на коні, і з військом Його. І скоплено зъвіра [в полон], а з ним лжепророка, що робив ознаки перед ним, котрими зводив тих, що приняли пятно зъвіра, і що покланялись образові його. Живцем вкинуто обох в озеро огняне, палаюче сіркою [символ знищення]. І другі [полоняне] побиті мечем сидячого на коні, що виходив з уст його; і все птаство насилилось тілами їх". – Одкр. 19:19–21.

⁹ Цей символічний опис Армагедону предсказує знищення сатанських сил Більшим Бараком, і як показано в контексті, негайно по тім слідувало велике свято радості по стороні тих, що залишилися твердими, правдивими і непохитними в піддережанні Теократії і її Царя. Пісня вірних наповнить вселенну хваленням імені Єгови і Його правительства.

¹⁰ "Не многим із сильних підхилив він народ, Господь підхилив мені хоробрих". (Суд. 5:13) Останок Ізраїльтян, що залишався вірним своїй угоді з Єговою, і котрий пережив двадцять років гноблення під царем Явіном, був на сторожі, коли прозвучав поклик. Коли той властивий час прийшов, вони радо відповіли на поклик до битви і прилучилися до начальників або керівників, щоб добровільно представити себе на службу Барака. Після перекладу Ротергама ця частина текста звучить: "Тоді прийшов останок до начальників-людів". Той останок був вірний, і вони були людьми Єгови. Подібно і люди Єгови на суді в храмі вірно слідували за Ісусом Христом, слухаючись Його приказів, і були приведені в храм і зроблені членами Його організації. Вони сталися організованими людьми Єгови і Його свідками на землі, котрим назначено й припоручено проголошувати Його ім'я і проповідувати цю Євангелію Царства. Як предсказано в пророчій Псалмі, вони дали себе добровільно на службу з часу суда в храмі і надалі.

¹¹ Інша частина того самого тринадцятого вірша пророчої пісні є перекладена Ротергамом в цих словах: "Єгова зійшов зі мною проти могутнього". Це те, що взяло місце в пророчому образі. Єгова воював за своїх людей і дав їм побіду над могутнім. Так і сьогодні, коли "незвичайне діло" стане завершене, а "дивовижне діло" зачнеться, Єгова з Ісусом Христом (Більшим Бараком) і своєю організацією (Деборою) провадить ними, і наколи останок свідків Єгови залишиться незмінним по стороні Більшого Ба-

рака і з організацією Єгови, тоді Єгова спевністю буде з ними, воюватиме за них і дасть їм побіду над могучими силами диявола. Це є даліше підкреслено виразними словами пророцтва, а іменно: "Господь по правїці в тебе сокрушає царів в день гніву свого. Він зробить суд між народами, покривши землю трупом; розбивши голову, що над великою країною панує". – Пс. 110:5,6.

¹² "І прийшли від Ефраїма ті що в Амалику вкоренились; за тобою Бенямине, серед люду твого; від Махира йшли начальники, й від Забулону люди поважні вивели військо до бою". (Суд. 5:14) Переклад цього текста іншим знавцем є кращим, а саме: "Від Ефраїма [спустились] ті, котрих коріння [осідання] було в Амалику". (Ротергам) Старинні Амаликіттяни розтягувалися через центральну Палестину і зробили постійне поселення там і стали вкорінені в kraю. Відносно цього написано: "На горі Амалекійській". (Суд. 12:15) Це поселення Амалекіттян було в kraю Ефраїмів. Здається, що покоління Ефраїма мусіло підкорити тих Амалекіттян, що би жити в тім kraю, котрий був назначений поколінню Ефрема. Покоління Ефрема мало погану репутацію задля Амалекіттян в цьому, що одного часу вони не воювали хоробро проти Амалека. Вони як народ були невірні до їх угоди з Єговою, піддавшись демонській релігії і вибрали демонів радше, чим слухались Бога Єгови. Відносно них написано є: "І не були, як батьки іх, рід непокірний і ворохобливий, рід, що не статкував серцем, котрого дух не був вірний Богу. Сини Ефремові, оружні сагайдачні, кинулись назад в день бою. Не сповнили завіту Божого, і не схотіли ходити в законі його. Забули діла його і чудеса його, котрі явив ім". – Пс. 78:8-11.

¹³ То була загальна репутація покоління, однак, там був останок з покоління Ефрема, котрий залишився вірним Єгові, і вони прийшли і прилучилися до Барака і стерли ту погану згадку, що спочивала на поколінні як цілому. Ці вірні Ефремляне мусіли бути проти Амалика, і вони воювали проти нього, і та боротьба була великим скріпленням вірним Ефремлянам, тоді як прийшов час воювати проти Явина і його каанацьких сил під Сизарою.

¹⁴ Завважте тепер факти, що прийшли в сповненню цієї частини пророчої пісні. Духовні Ізраїльтяні з приходом Ісуса Христа до храму знаходилися цілком між релігіоністами. Фактично, вони були усюди оточені релігіоністами. Будучи так близько до прихильників релігії, вірні Ізраїльтяні мали много релігійних плямів на їх одежах в часі явлення Ісуса Христа в храмі. Однак, ці вірні прихильники до їх угоди спершу подолали і відкинули вплив і силу релігії від них, і тоді приєдналися до Більшого Барака, Ісуса Христа, перейшли випробову-

вання на суді, і були признані. Потім вони увійшли вповні в службу Господа. Отже, вони приносили Господу жертву в праведності через ревне і вірне проголошення ім'я і царства Єгови. Вірний останок виступив до боротьби проти зорганізованої релігії, тобто, "християнства" і язичества, всі котрі є почитателями демонізму. Таким чином Єгова в цьому пророцтві предсказав найдрібніші деталі поступу тих, що залишуться вірними до їх угоди і були признані на суді в храмі.

¹⁵ "За тобою, Бенямине, серед люду твого". (Суд. 5:14) Територія Бенямина межувала на південь з територією, котра була назначена Ефрему. Бенямин був дядьком Ефрема, оскільки отець Ефрема Йосиф був рідним братом Бенямина. Незначна громада покоління Бенямина надала часть останка добровольців, і очевидно, вони не відступали і не очікували на всіх інших, щоб пропонувати їм першим, однак деякі інші пропонували і: "За тобою, Бенямин". Пророча пісня описує і указує на інші покоління, що були вірні.

¹⁶ "Від Махира йшли начальники". В першій книзі Мойсея є написано: "Сини ж Махирова, сина Манасеївого, рождалися на коліна Йосифові". (1 Мойс. 50:23) Махир був воєнним чоловіком, тобто хоробрим воїном, і тому йому була назначена територія, яку було важко підкорити і утримувати, тобто, та частина землі як Галаад, що лежала на схід річки Йордан. (Іс. Нав. 17:1) Отже, виходить, що він мав виховувати своїх людей властиво; таким чином ті "начальники" або провідники "від Махира" мусіли бути люди сильної і неперевершеної бойової якості. Вони мали бути справжні воїни, готовими вступити в битву й воювати під Бараком, що вони й вчинили. Ті вожді не полишалися позаду й не говорили іншим Махирам та Галаадцям йти на поле битви з Бараком, але самі пішли й приєдналися до Барака, і брали участь в битві, та й інші йшли слідом.

¹⁷ Інше покоління є згадане з признанням: "І від Забулону люди, що тримають в руках перо писця". (Суд. 5:14, анг.) Забулон було морської професії покоління. В усякому разі вони проживали біля Середземного моря, і без сумніву, займалися торгівлею, котра вимагала додгляду в записуванні транспортних перевезень і інших справах; що вони й робили у властивий спосіб. "Зебулон сидить над морем, судна знай вітає; його слуги пробувати будуть і в Сидоні". (1 Мойс. 49:13) "А про Зебулона промов: Радуйся, Зебулоне, в походах твоїх, а ти, Іссахаре, в шатрах твоїх! Вони будуть зазивати народи на гору, і там приносити жертву справедливості; вони бо будуть вжиткувати достатки моря і закриті в пісках скарби". – 5 Мойс. 33:18,19.

¹⁸ Хотяй зайняті в законній торгівлі, ті вірні

люди Забулона не дозволяли тим річам зашкодити їхній службі Єгові і їхній боротьбі проти ворогів Бога Єгови. Це ясно показує, що бути зайнятим в торгівлі не є вимірюкою занедбати або відмовитися бути зайнятим в діяльній службі великого ТЕОКРАТА. Інший переклад цього тексту звучить: "Й від Забулону такі, наче несуть жезло маршала". (*Pot.*) Незважаючи на те, що вони тримали жезло авторитету зі своєї частини землі, вони легко поставили себе під жезло великого Маршала, щоб ще більш повнити ряди воєвничими людьми в полі битви. Нині Божі вірні слуги без взгляду на позиції відвічальності, які вони займають, прикладають свої найлучші старання, щоб дістати більше видавців ТЕОКРАТІЇ в полі з ціллю мати частину в Господній битві проти ворога. Однак, не всі Божі завітуючі люди відгукнулися на поклик. Пророцтво продовжує показувати напрям інших одиниць, що зробили угоду з Богом виконувати його волю, і таким чином є показаний контраст між тими, що оцінили їх привілеї, і тими, котрим бракувало оцінення. "І князі від Іссахара вийшли з Деборою, а Іссахар так як Барак кинувся в долину пішки. Тільки у племен Рубена була незгода". – Суд. 5:15.

¹⁹ Покоління Іссахара взяло визначне й важнє місце в тій битві. Призначення місця тому поколінню було на південь від покоління Забулона. На території Іссахара лежала рівнина Ездраелонська і місто Мегидо і долина Ереель. Основна частина битви, що береться тут під розвагу, взяла місце в цій місцевості, і там Єгова виконав своє чудотворне і "незвичайне" діло. Сталося це в тому місці, де Єгова воював за Ізраїльтянів також під Йозуем. – Іс. Нав. 19:17–23.

²⁰ Інструкції, котрі Бог дав Бараку, указували, що територія Іссахарового проживання має бути окопицею битви. Провідники в Іссахаровій землі мусіли приймати те розв'язання до себе, щоб мати частину в оправданню Єгового ім'я і визволенню людей від їх гнобителів. (Суд. 4:6,7) Ті князі не були ні на одну йоту ззаду вірних Ізраїльтян взагалі. Як про це написано, що вони "були з Деборою"; тобто, вони були в повній гармонії з Деборою, і в позатипі – в повній гармонії з Божою організацією. Для тих вірних Ізраїльтянів покоління Іссахара війна була справді на "домашньому фронті". Це піддає думку, що сьогодні хтось може служити на домашньому фронті наколи він не може бути піонером. Не всі можуть бути зайняті в піонерській праці, але всі Божі слуги можуть виконувати їх задачі де б вони не були. Іссахар був назначеним місцем, предсказуючи той клас Божих завітуючих людей нині, котрі радісно служать, де б їх не поставлено. Вони є цілком посвячені ТЕОКРАТІЇ, отже, в повній гармонії і цілковитій єдності з видимою частиною Божої орга-

нізації, отримуючи їх прикази від невидимої частини, Більшого Барака, і виконуючи їх задачі без вагання. Вони не є пацифістами, і не чинять компромісу. Вони стоять цілком за організацією Єгови.

²¹ "А Іссахар так як Барак". Переклад цих слів Американської Поправленої Версії є кращим, а іменно: "Який був Іссахар, такий був Барак". Покоління Іссахара надало справжній контингент воїнів для імені Єгови. Вони точно відповідали образу їх гетьмана Барака. В цьому вони предсказували Єгову вірну і посвячену слугу клясу, що відповідатиме образу або подобі Ісуса Христа, їх Гетьмана. Покоління Іссахара переходило з місця на місце і проживало там, де здавалось бути кращим для них. Вони були привичені жити в наметах, як указує Св. Письмо: "Радуйся... в шатрах твоїх". (5 Мойс. 33:18) Таким чином ті вірні люди Іссахара добре представляли піонерів, котрі радо перебувають там, де для них є праця, і є задоволені в будь-яких обставинах, що Господь передбачав для них. Вони усвідомлюють, що їм є дане місце на якийсь час, і пробувати ючи там, виконують з усієї їх сили усе, що знаходять до виконання, і чинять це з віячністю серця. Вірні від Іссахара були привчені нести тягарі й чинити те з охотою. Яків пророчо благословив Іссахара: "Іссахар – осел костлявий між двома хлівами. Бачить, що в землі родючій люба річ спочити; і на панниці гне спину під тягар, працює". – 1 Мойс. 49:14,15.

²² Платіж данини антитеократичній чужій владі було зовнішнім порядком того вірного покоління. Лише Бог Єгова і Його Головний Виконавчий Чиновник повинні бути і є признані як "Вищі Власті" (Рим. 13:1) Так було з Іссахаром, і це є так з Божими завітуючими людьми сьогодні. Покоління Іссахара представляло вірних одиниць в цьому часі, котрі признають лише Бога Єгову і Ісуса Христа як Вищих Властей.

²³ Покоління Іссахара було на стороні Барака в поваленню влади і зломанню котролі Каанаців над Божими людьми. Це вони зробили, бо така була Божа воля і приказ. Так і вірні послідувателя Ісуса Христа сьогодні приписують хвалу, честь, і славу і спасення Єгові, і оминають релігію або демонізм. Отже, Іссахар представляє ту громаду християнських людей, що нероздільно й безмежно посвятилися Єгові і Його Царю.

²⁴ "Кинувся в долину пішки". (Суд. 5:15) Таким чином Баракові люди ішли пішки, і це вимагало дійсної мужності. Ворог під Сизарою прибув на долигу на 900 заливних колесницях. Ізраїльтяне під Бараком з їх позицій на Таборгорі могли бачити того могучого механізованого ворога, і коли був даний приказ з небес зачати битву, вони рушили пішки прямо на долину і

сміливо зустріли ворога і його заливні колесниці. Бог надихнув Дебору сказати Баракові, коли прийшов час: "Устань! бо се той день, що подав тобі Господь Сизару на поталу. Сам же Господь піде поперед тебе". Негайно тоді Барак рушив з Табор-гори, і його маленька армія з десяти тисяч чоловік "їшли за ним слідом", всі йшли пішки, а правителі Іссахара були на чолі тієї маршируючої пішки армії. В долину Езраелонську, через котру протікає річка Кисон, вони йшли пішки. (Суд. 4:10–14) Той факт, що Божественна записка робить натиск на переміщення цієї маленької армії "пішки", добре переплітається з нинішніми обставинами, оскільки в службі від дому до дому доводиться багато ходити пішки. Слуги Господа мусять ходити пішки. Господь порівнює це з іншими, що легковажуть цим, коли Він каже: "Ви, що іздите звичайно на ослицях білих, що на келимах прилюдно судите суд право, та проходжаетесь по дорозі [рівними та гарними дорогами]". – Суд. 5:10.

²⁵ Такі одиниці обирають легший шлях, і вони мають про що подумати. Гетьман армії Явина іхав на долину у великій пишності на своїй заливній колесниці зі своїм могучим механізованим спорядженням до війни і гордо виставляв на показ свою силу, сподіваючись скоро здобути перемогу в битві. Однак, вскорі опісля той самовпевнений воєнний проводар був змущений зіскочити зі своєї колесниці і втікати пішки. Так Господь спричинив, щоб ворог дещо пройшовсь пішки. Це предсказує, що вони будуть тікати в Армагедоні, та чи пішки, чи в якийсь інший спосіб, то вони будуть мати таку можливість. З пророчої записки ясно виглядає, що десять тисяч бійців Барака головним чином зібрали війська з поколінь Ефрема, Бенямина, Манассії, Зебулона, Іссахара і Нафталія склали маленьку армію. Вони виконали працю і виконали її з радістю, і Єгова дав їм побіду і цілковите визволення. А як щодо інших, що взяли інший напрям? Чи указує Господь на це? І задля якої цілі?

²⁶ "У племен Рубена була незгода" [були великі наміри серця (анг.)], каже пророча записка. (Суд. 5:15) Завважте, що територія покоління Рубена лежала на східній стороні Йордана і уздовж верхнього східного узбережжя Мертвого моря. Пророчі слова, а іменно "у племен Рубена", очевидно означають, що покоління Рубена не було в цілковитій єдності як до війни, так і в часі її. Через це вони були розгублені і введені в оману, і тому пропустили нагоду взяти активну участь в полі битви, котра-то діяльність предсказує Боже "діло незвичайне". Рубен був первенцем Якова і мав бути "правителем" в родині, і він добре представляв тих, що вважають себе правителями з причини народження і навколоїшньої обстановки. В надзві-

чайному стані Ізраїля покоління Рубена не скористалося з нагоди взяти участь у оправданню імені Єгови, хотяй це було обов'язком зі стороною старшого брата, який то обов'язок він повинен взяти на себе як покоління – правитель. В порівнянню з цим покоління "наймолодшого Бенямина" (Пс. 68:27) вступило добровольцем до боротьби і мало частину в "незвичайнім ділі" і оправданню Єгового ім'я. Таким чином є пояснено, чому була незгода серед покоління Рубена і даліше, чому там був "великий пошук [великі рішення] (А.П.В.) серця".

²⁷ Без сумніву, що там було багато шуму, много добрих рішень і добрих прагнень, але не дійсної діяльності. Добри прагнення і рішення не мають ніякого значення, якщо немає дійсної активності в доказ їхньої широти. Ті з покоління Рубена нічого не подали, щоб вчинити який-будь рух для підтримки в полі праці, і це предсказує обставини, які існують між деякими в теперішнім часі. Ті Рубенці, котрі представляють подібну клясу в теперішнім часі, не можуть разом з вірними сказати: "Серце мое нехай зрадується спасеннем твоїм" (Пс. 13:5) В цьому місці слова псальміста будуть добре ужиті, а саме: "І не були, як батьки іх, рід непокірний і ворохобливий, рід, що не статкував серцем, котрого дух не був вірний Богу. І притворялись перед ним устами своїми і брехали язиком своїм. Серце бо іх не статкувало перед ним, завіту його вірно вони не сповняли". (Пс. 78:8,36,37) Кожде сотворіння мусить доказати свою віру і посвяту до Всемогучого Бога через діяльність в повній гармонії з визнанням виповідженім устами. Та молитва була правдивою в давні часи, і є правдивою тепер.

²⁸ "Ой чи довго ж вам седіти посеред вівчарень, та прислуховатись блеянню стад? Так, у племен Рубенових була незгода". (Суд. 5:16) Тут пророцтво дальнє звертає увагу на невірність Рубена. Рубенці віддали перевагу мирному заняттю і взяли що легше, коли прийшов час оправдати ім'я Єгови; і коли була потреба підтримати Ізраїльтян, Рубенці не заперечували проти того, щоб Канаанці дальше вживали вищої влади над людьми Єгови настільки, щоб Рубенці могли дальше в своїх умовах віддихати свободніше і без втручання. Вони не показали ревності для Єгови і хвали для Його імені. Вони не показали дійсного інтересу на стороні Ізраїльтян. Вони були пастирями, пасторами для прибутків й задоволення. Це точно пасує старовинним "вибораним старійшинам" і іншим релігіоністам, котрі заявляють, що виконують деяку частину служби, але котрі є частию "лукавого слуги", і котрі до нинішнього дня дальше признають земні правительства за вищі власті, і котрі є також охочі миритися з сатанською організацією для того, щоб вони могли тішитися полегшенням без порушення спокою.

²⁹ Ті Рубенці забули те, що Мойсей по Божому розказу сказав до них при переднішім випадку післати контингент воїнів перейти Йордан, щоб допомагати своїм братам Ізраїльянам: "І каже ім Мойсей: Коли так зробите се діло, коли узбройтесь на війну перед Господом, і всі між вами, що узброєні, підуть перед Господом за Йордань, покіль він не прожене ворогів своїх перед собою, і впокорена буде земля Господові, а ви тоді вернетесь, то будете безвинні перед Господом і перед Ізраїлем, і буде земля ся власностю вашою перед Господом. А коли так не вчините, то согрішили ви проти Господа; і знайте, що гріх ваш знайде вас". – 4 Мойс. 32:20–23.

³⁰ Такі є грішниками, бо вони не коряться приказам Господа, якої поведінки мають дотримуватися у війні проти демонізму або релігії. Очевидно, ця частина пророцтва предсказує клас, що називає себе послідувателями Христа, котрі дають честь Господу словами, але не приймають дійсної і широї активності в проголошенню Його ім'я і Його царства. Вони нічого не роблять для оправдання великого ТЕОКРАТА. Такі є поставлені в контраст з Давидом, котрий доглядав овець свого отця і лишив те стадо для того, щоби міг воювати за своїх братів проти виродка Голіята. – 1 Сам. 17:20–24.

³¹ "У племен Рубена були великі пошуки серця". (анг.) Вони мали много причин вивідувати свої серця і з'ясувати мотиву за їх відсутність в діяльності. Так обстоїть справа нині з тими, котрі кажуть в своїх серцях або словами: "Нехай інші виконують ту працю". Апостол, очевидно, був натхнений написати відносно новочасних Рубенців, коли він сказав: "Самих себе розбирайте, чи ви вірі; самі себе вивідайте. Чи то ж не знаєте себе самих, що Ісус Христос у вас єсть? Хиба тільки, що ви недостойні. Сподіваюся ж, що зрозумієте, що ми недостойні". (2 Кор. 13:5,6) Інший натхнений свідок Господа підтверджує про той клас: "Оце ж хто знає, як чинити добро, та й не чинить, тому гріх". (Як. 4:17) "Яко бо тіло без Духа мертвє, так і віра без діл мертві". – Як. 2:26.

³² Нині Єгова постарається о нагоду для всіх посвяченіх доказати свою невинність, віддавши всього себе для попертя ТЕОКРАТІЇ. Вірні не можуть і не підуть на компроміс лише щоби оминути переслідування. Вони знають лише одну річ, а це виконувати волю Божу в послушництві до Його приказів. Ті, котрим Єгова дасть своє признання, мусять радісно виконувати свою частину в службі як представляється нагода без взгляду, які можуть бути обставини. Працюючи так радісно, і вповні вповаючи на Господа, в результаті вони напевно вийдуть переможцями.

³³ "Галаад живе собі тихо за Йорданом, а Данові чого боятись із кораблями? А й Ассер опочиває уз морські затони". (Суд. 5:17) Тут

Бог звертає увагу на інших, що занедбавли своїми обов'язками, предсказуючи подібну клясу протягом його "незвичайного діла". Названий тут Галаад був частиною території назначеної поколінням Рубена і Гада. (Дивись 4 Мойсея 32:1,2; 5 Мойс. 3:12–16) Однак, там була інша частина Галааду, котра була назначена поколінню Манасії, з котрого Махир, відданний воїн, добровільно вступив на службу Барака. (Іс. Нав. 17:1; Суд. 5:14) Покоління Гада нічого не робило, без сумніву, вирішивши, що це принесе много клопоту і зусиль перейти Йордан і взяти участь в обороні Божих завітуючих людей. Йордан значить "той, що спускається вниз". Його води спадали вниз або швидко бігли до Мертвого моря, звідки не було витоку. Галаад був гористою місцевістю, і це мало здаватись поколінню Гада, що нерівна місцевість і річка Йордан утворять дійсну перешкоду і оборону проти заливних колесниць Сизари, і тому покоління Гада заключили, що нехай ті, по той бік річки, турбуються про себе. Це заключення було, очевидно взяте з тої причини, що ті, на східній стороні Йордана, були добре природно охоронені від нападу. Ті обставини, таким чином, зображували те, що прийшло в теперішнім часі в сповненню пророчої пісні. По 1918 р. було певне число з імені посвячених людей, котрі вважали, що найкращим для них робити, то це сидіти у домі і оминати конфлікт з ворогом. З цієї причини вони дозволили людським масам, представленими через річку Йордан, що безперешкодно, стрімко женуть у 'Мертві моря', стримувати їх від активної служби. Ті новочасні представлені поколінням Гада дозволили неспокійному людству теперішнього часу перешкодити їм в переході позатипічного Йордану і активно займатися в службі Господа. Вони задля самолюбійних причин занедбали бути послушними приказам Господа, і знаходяться через те в тому самому стані, наче б вони добровільно поламали Божий закон. Вони не приймали ніякої участі в обнаженню релігії якого ворога людства.

³⁴ "А Данові чого боятись із кораблями?" Територія Дану була близько поколінь Ефрема, Бенямина і Юди. Вона протягувалася до узбережжя Середземного моря, включаючи нинішнє місто Яффу. (Іс. Нав. 19:40–48) Дан був зайнятим в комерційнім судноплавстві і дещо займався рибальством. Він був так перевантажений своїми власними справами, що не знайшов часу відповісти на поклик і післати частину військ приєднатися до армії Барака. Він там не був подібний до перших учеників Ісуса Христа, котрі були теж рибаками, і відносно котрих написано: "І покликав їх. Вони ж зараз, покинувши човен і батька свого, пішли слідом за Ним", (Мат. 4:21,22) Так і по 1918 р., коли Більшій Барак прийшов до храму і опісля вислав

своїх слуг, многі, що заявляли бути духовними Ізраїльтянами, дозволили своїм торговельним справам так повно оволодіти ними, що вони дали комерції або торговельним справам більше місце в їхнім житті і цілком занедбали більш важним привілеєм служби Царства. Вони зігнорували позатипічною Деборою, організацією Господа, і занехтували покликом Більшого Барака. Вони відмовилися бачити, що служба Царя і Царства є найбільшим привілеєм і нагодою, якого жодне створіння не могло мати. Незважаючи на те, вони в той самий час ще заявляли, що є посвячені Богу. Вони занедбали в цьому, що поставили торгові справи на переді, а інтереси Господа відложили на бік.

³⁵ “А й Ассер опочиває уз морські затони [гирла річок (примітка)] При помочі гирла річок або русел Ассер міг виконувати деякі перевезення або торгові справи з фінікійцями, а також вздовж морського узбережжя. Він відмовився і нічого не вчинив для охорони інтересів Божих завітуючих людей. Він виконав ту частину пророчого образу обставинів нинішніх днів, в котрих деякі, що заявляють бути посвяченими, знайшли себе. Вони не відлучилися від моря, тобто від роду людського, котре є відчужене від Бога. Противно, вони дальше перебувають в спільнім товаристві з самолюбним комерційним інтересом задля самолюбної наживи. Коли вони довідалися про Царство, тоді вони мали успіхи в прибутковій торгівлі, і заключили так: “Чому це ми повинні відложить на бік так прибутковий бізнес і брати участь в духовних справах, тобто, в потребі Царства?” Нехай хтось інший виконує її! Чому би мали вони наріжати на небезпеку свою торгівлю і репутацію в суспільстві тим, що йтимуть як слід проти релігії та виконувати службу й оголошувати ТЕОКРАТИЮ? В цьому вони не скористали з найбільшої нагоди, яка-коли приходила до них.

³⁶ “Забулон же й Нафталій були люди, що на ризик смерті виставили життя своє на висотах в полі”. (Суд 5:18, анг.) Інші переклади більш освічують цей текст і подають його як слідує: “Люди, що виставили своє життя під удар ганьби на смерть”. (В побічній завважі) “Забулон – це люд, що виставив своє життя на смерть. Нафталій також”. (Юнга) “Забулон – це люд, що зневажив свою душу на смерть; і Нафталій”. (Ротергам) Який великий контраст між тими двома поколіннями і іншими, котрі залишилися дома і нічого не вчинили, щоб захищати ім'я Єгови і Його завітуючих людей! Забулон і Нафталій поставили Всемогучого Бога на переді, і не рахували своє життя за важне, коли порівняти з честю і оправданням Єгового ім'я і інтересами Його завітуючих людей. Вони вважали за обов'язок захищати завітуючий народ Єгови. Вони були первими, що ви-

ступили добровольцями: “Она відказала: Пійду з тобою певно; тільки слава в сій дорозі припаде не тобі, ні! Жінці в руки подасть Господь Сизару. І зібралась Дебора та й пішла з Бараком до Кадеса. Скликав тоді Барак Зебулонів і Нафталіїв у Кадес; десять тисяч чоловіка йшло за ним слідом, і Дебора йшла за ним”. – Суд 4:9,10.

³⁷ Так і в цих днях небезпеки, коли пророча Пісня Побіди є в процесі сповнення; вірні завітуючі Божі люди представлени Забулоном і Нафталієм виходять в поле, де їх можна бачити і відзначити як остаток людей, котрі стоять цілком за Єгову і Його ТЕОКРАТИЮ. Вони повідомляють, що вони є проти огидного біснуватого правління, тобто, гидоти спустіння, яка стоїть де не слід. Цим вони роблять себе мішенню для ворога і відкривають себе для атак товплів, якими провадять релігійні священики поперті іншими фанатиками під впливом демонів. Вони не рахують їх життя дорогим для себе, коли порівняти з їх привілеями бути свідками для ТЕОКРАТІЇ. Апостол Павло був одним із тих, котрий завершував такий напрям вірного посвячення Царству, і тому під натхненням писав: “Тільки що Дух святий по городам съвідкує слово, що кайдани мене та муки ждуть. Та ні про що я не дбаю, й не дорога мені душа моя, аби з радістю скінчити путь мій і ту службу, що прийняв я од Господа Ісуса, щоб съвідкувати євангелію благодаті Божої”. (Діян. 20:23,24) “Озвався ж Павел: що робите, плачуши та рвучи мені серце? Я бо не то зв'язаним бути готов, а й умерти в Єрусалимі за ймя Господа Ісуса”. – Діян. 21:13.

³⁸ Сьогодні вірні слуги Єгови і Його Царя мають лише одну ціль, а це виконувати волю Все-могучого Бога. Вони питают Бога, що робити їм, щоб виконувати Його волю, і вони не вагаються займати будь-яке місце в службі, до котрого вони можуть бути назначені. Вони уважають на Господа, що Він потурбується про них. Вони забули за себе. Вони вирішили, що нічого не може відлучити їх від любові до Єгови і Його правительства під Христом: “Упевнився бо я, що ні смерть, ні життє, ні ангели, ні князівства, ні сили, ні теперішнє, ні будуче, ні висота, ні глибина, ні інше яке твориво не воможе нас розлучити від любові Божої, що в Христі Ісусі, Господі нашім”. – Рим. 8:38,39.

³⁹ Бачучи, що певні покоління типічних людей Бога Єгови упустили найбільшу нагоду, через те що оставались бездіяльними під час надзвичайного стану, і що їх діяльність була важкою, щоб записати її в пророцтві, то кожда посвячена одиниця повинна запитати себе, чому Єгова звертає увагу на недбалість деяких? і чому Він з натиском підкреслює напрям діяльності, що взяли інші, котрі прилучилися до Пісні Побіди? Відповідь знаходиться в цих сло-

вах, що записані в Св. Письмі: "Усе ж се прикладами сталося ім, прописано ж на науку нашу, на котрих конець віку прийшов". (1 Кор. 10:11) "Скільки бо перше написано, нам на науку написано, щоб через терпіннє та утішеннє (3) писання мали надію". – Рим. 15:4.

⁴⁰ Бог спричинив, щоб ці річі були написані, щоб показати посвяченім сьогодні їх привілей мати часть в оправданню Його ім'я, і робить натиск на той факт, що всяка охорона й спасення походить від Бога, а не із жодного іншого джерела. Вірні Божі слуги нині відбирають много потіхи з цих останніх наведених текстів, бачучи також, що ці самі річі були предсказані в пророцтві, написаному давно тому. Любов і доброта Господа являється всякою часу до тих, що пильно стараються чинити Його волю.

⁴¹ Як показують пророцтва й фізичні факти, котрі Бог тепер перепроваджує в сповненню їх, то битва в день той великий Бога Вседержителя є близько. Здемонізовані народи землі рвуться у бій, і ім дається нагода. Як гетьман Сизара був нагло захоплений і розбитий, так само й ті люди, котрих Сизара представляють, будуть нагло захоплені й розбиті в Армагедоні. Тоді пісня вічної хвали Єгові лунатиме по цілій землі. Тепер Божі люди з Його ласки знаходяться в світлі Могучого, Ісуса Христа, яке освітчує їх, і вони радісно виступають і освічують вість Царства. Чи ви піднялися, і чи світло освітчує вас, і чи уживаете ви того світла на славу ТЕОКРАТІЇ?

ПІСНЯ ПОБІДИ

[Переложено з анг. "Вартової Башти", з 15-го Квітня, 1941]

Часть 4

"Оце попустошить Єгова землю, й вчинить її неплідною; змінить вигляд її й розсіє все, що живе на ній... бо Єгова вирік се слово". – Iса. 24:1,3, Ротергам.

Єгова надихнув свого пророка сказати про видиво Армагедону, котре Він мав, і котрій-то пророчий висказ скоро сповниться. Пророцтво відкриває, який буде наслідок Єгового "дивовижного діла" на землі. Не може бути й сумніву, що Єгова виконає точно після своїх слів виповіджених пророком, тому що "Єгова вирік це слово". Його слово не може повернутись до Нього впорожні, але має виконати його виповіджену ціль. "Я бо сказав – і доведу се до кінця; призначив – і здійсню". (Iса. 55:11; 46:11). Однак, хто на землі тепер вірить цьому, що Єгова виповів? Лише ті, що сильно стали на сторону ТЕОКРАТІЇ, і котрі радісно попирають те царство. Таким Єгова дав повне запевнення, і це Він зробив для їх потіхи й надії.

² Єгова не лише дав Слово і часто через своїх пророків виповіджав свій замір зруйнувати всю організацію сатани, але Він також велів многими пророчими образами змалювати в найдрібніших деталях виконання того великого діла. Серед таких пророчих й драматичних образів знаходиться й запис відносно Барака і Дебори, значіння котрого тепер відкрито Богом вірним людям, очевидно з тієї причини, що початок Армагедону є близько.

³ Пихаті, строгі, жорстокі й зарозумілі тепер володіють народами землі, тому що вони знаходяться під владою демонів. Кожної години їх злобне гноблення завітуючих людей Єгови збільшується. Володіючі сили з нещастя роблять закон проти свідків Єгови; вони вишукують, а

опісля ухвалюють, несправедливі закони і невірно та насильно пристосовують їх проти невинних людей. "Земля", про яку згадується в пророцтві (Iса. 24:1), означає правлячі сили землі і всі ті, що попирають ці правлячі сили, тобто видимі й невидимі. Як Явін постійно гнобив типічних Божих завітуючих людей, так тепер ті сили у владі на землі постійно гноблять слуг Єгови, котрі являються Його завітуючим народом.

⁴ Є такі, що зробили угоду чинити волю Богу і котрі пізніше задля страху до чоловіка, а головно тих, що володіють, відмовилися брати яку-будь участь в Його "незвичайній роботі" і зняли себе від діяльності. Такі боязкі Й недбалі одиниці не отримають жодної охорони і благословенств від Господа. Вірні і послушні одиниці, котрі не бояться людей, але котрі бояться Бога і радісно сповняють Його прикази, отримають охорону і благословенства Господа Єгови і Його Царя. Вірний "останок" і їх правдиві "співтоварищи", тобто "інші вівці" Господа, тепер вивчають пророцтва і їх пояснення, о котре Бог постарався для них, і чинячи так, вони радуються, що докази є явні, що день визволення від гнету вже близько, який принесе оправдання Єгового ім'я. Вони мають віру, що Бог виконає точно як Він обіцяв, включаючи й те, що предсказано в пророчій пісні, яку співали Барак і Дебора, розгляд котрої будемо продовжувати.

⁵ "Повиходили до бою царі, царі Канаанські в Танаах у вод Мегидонських, та не здобули

ані трохи срібла". (Суд. 5:19) Царі, що невласнів утримували в посіданні територію в Палестині, зібралися разом воювати проти Барака і його маленької армії – десять тисяч чоловіка. В дійсності вони зібралися воювати й воювали проти Господа Бога. Лише один цар є названий по іменну в записі, тобто Явин (Суд. 4:2,23,24), котрий представляв диявола, головного з-між демонів, і таким чином він стояв як представитель також всіх інших союзних царів. Там були також, без сумніву, і інші царі, що прийшли і взяли участь з Явіном в цій боротьбі, і вони представляли також демонів; і разом ці царі й армії їх представляли всіх ворогів Єгови. Що в краю Палестина були й інші царі, то Писання про це запевняють; до прикладу написано є: "Цар Таанахський, ...царь Мегиддонський", і інші, що є названі в Іс. Нав. 12:9–24. Всі ті царі і всі їх воїни були почитателями бісів, і тому всі вони були проти великого ТЕОКРАТА, Бога Єгови. Лише Явин мав велику армію під командуванням свого гетьмана Сизари. Та армія була озброєна 900-ма залізними колесницями окрім іншого воєнного знаряддя. (Суд. 4:13) Та дивізія ворожої товпи разом з іншими, що прийшли, мусіла складати величезний наступ, всі під командуванням демонів і всі підбурювані проти Барака і Його маленької десятитисячної армії. Перевага здавалась бути величезною проти Барака. Однак, Єгова був з Бараком і Його маленькою армією, і Єгова є непереможний. Так станеться й в Армагедоні.

⁶ Завважте, як добре подібна діяльність, що переходить в теперішньому часі, становить сповнення цього пророцтва. Господь предсказав це в пророцтві Одкриття, щоб повідомити своїх людей про зібрання світових володарів воювати проти Його помазаників на землі, щоби перешкодити їм статися частию Божої царської організації. В цьому виконанню головний з-між демонів диявол знову стоїть напереді, а демонські почитателі, тобто ті, що контролювані релігією або демонізмом, просто слідують за проводом їх невидимих начальників. Завважте пророцтво далі, пов'язуючи його з теперішнім часом: "І бачив я із рота змія, і з рота зъвіра, і з рота лжепророка три нечисті духи, подобні до жаб. Се бо духи бісовські, що роблять ознаки, що виходять на царів землі і цілої вселеної, зібрати їх на війну в день той великий Бога Вседержителя. І зібрав їх в одно місце, що зоветься по єврейськи Армагедон". – Одкр. 16:13, 14, 16.

⁷ Пророча пісня, яку співали Барак з Деборою, дає опис значенню битви у Мегідо, і котра предсказує прихід битви Армагедону, і це стає ясним для поперта пісні як з пророцтв, так і фізичних фактів. Армагедон значить "гора Мегідо", тобто, "гора зібрання військ". Війська – це ті, що знаходяться під розказом Господа

Ісуса Христа, більшого Барака, котрих Господь збирає на гору. Десять тисяч зібраних з Бараком на горі представляють всіх тих, що вірно й безкомпромісно попирають Господа Ісуса Христа, тобто тих, що радісно йдуть в його слід, де б Він не провадив їх.

⁸ Коли Сизара отримав інформацію, що Барак Абиноаменко взійшов на Табор-гору з десятитисячним військом, тоді він негайно зачав робити приготовлення своєї армії і збирати її до Мегідо на битву. (Суд. 4:12, 13) Без сумніву, що те приготовлення ворога було поспішною справою, котрого опис записаний пізніше відносно міста Ниневії є властиво застосований. Той опис предсказує приготовлення до битви в той великий день Бога Вседержителя і показує: "Улицями катяться колесниці, грямлять майданами; блищають огнем вони, миготять блискавками". – Наума 2:4.

⁹ Період з часу суда в храмі і признання "останка", котрому Ісус Христос поручив свої земні інтереси Царства знані як "Його добро", і як опісля вислав їх до служби, й аж до битви, є фактично часом приготовлення до великої і остаточної боротьби. (Мат. 24:45–47) Отже, в цих нинішніх часах Єгова велить оповістити це проголошення по цілій землі, а іменно: "Оповістіть се проміж народами [всіма народами, що проти ТЕОКРАТИ], готуйтесь до війни, розбудіте завзяття у хоробрих; нехай виступають, підіймуться всі борці. Покуйте мечі з лемешів ваших, із серпів поробіте списи; без силок нехай скаже: я сильний. Квалте, сходіться, всі народи сумежні, зберіться (проти Бога); ти же, Господи, веди туди борців твоїх!" – Йоіла 3:9–11.

¹⁰ В гармонії з цим приказом злучена армія ворога приготовляється до Армагедону, а могутні сили Єгови сходять з неба й бойові війська є приготовлені "на війну в день той великий Бога Вседержителя". З фізичних фактів тепер добре знаних можна бачити, що час на велику й остаточну боротьбу в Армагедоні є дуже близько. Часу і днини ніякий чоловік на землі не знає, але з певністю, що Господь знає, тому що Він точно встановив час, і та битва зачнеться в назначений час.

¹¹ Царі Канаанські прийшли воювати і вони воювали: "Повиходили до бою царі... в Танаах". Там царі розпочали битву і продовжували воювати аж покіль Господь Єгова не виконав своє "дивовижне діло", пустивши в дію небесні гармати проти них. Так і Гіерархія тепер та запаморочені нею люди та їх поплечники воюють проти вірних земних представителів ТЕОКРАТИ. Біснувати релігіоністи зачали війну і дальше воюють і будуть продовжувати робити це аж покіль Єгова не відкриє небесні сили проти ворога й виконає своє "дивовижне діло". Однак, тепер завітуючі люди Єгови мають одну річ до

виконання, а це є безперестанно проголошувати ім'я і царство Бога Єгови без взгляду на те, що воюючий ворог може зробити. Ця безперестанна служба Єгові в проголошенню Його ім'я і Його царства мусить продовжатися до тих пір, поки не настане час для Єгови зачати своє "діло дивовижне", і тоді настане дійсна боротьба, котра буде останньою битвою. Це буде набагато більшим, чим ворог міг сподіватися, і тому ворог спізнає, нім битва скінчиться, що це воює велика ТЕОКРАТИЯ через Ісуса Христа, Царя Йї, і що все це виконується під приказом Єгови, Всемогучого Бога. Визволення вірних слуг Єгови тоді буде доконане.

¹² В пророцтві є зазначено, що битва відбувалася "в Танаах". Те ім'я означає "піщаний ґрунт", і указує, що та місцевість була гладкою рівною горизонтальною поверхнею придатною до уживання механізованого воєнного спорядження. Та коли Єгова відкрив вікна небесні і післав потоки води й граду, гладка піщана земля була зовсім непридатна до уживання механізованої бойової техніки. Місто Танаах було Левітським містом (Іс. Нав. 21:25, 26) З цього напоминання в пророчій пісні Танаах мусіло бути головною квартиррою Сизари, котру він вибрав як свою базу постачання й бойових дій. Ізраїльтяни не вигнали Канаанців з Танаах (Суд. 1:27, 28, анг.) і коли Явин Другий прийшов до влади, він натиснув на Ізраїльтян і тримав їх в підневоленню, й гнобив їх через двадцять років.

¹³ Детальний опис навколоишнього середовища місця битви є важливим, інакше б про нього не було згадано в пророчій пісні. Каже пророцтво: Вони воювали "у вод Мегидонських". Місто Мегидо лежало на південній північний захід від міста Танаах. Це була позиція стратегічно важливою, тому що звідси можна було контролювати грецьким проходом від Сарону на долину Ездраелонську. Вода з південних узгір'їв й околиці мала ринути потоком повз Мегидо й впадати в річку Кисон. Армії злучених царів, що становили величезне військо, отаборилися в околиці Мегидо і аж до Танааху, всі котрі знаходилися під розпорядженням гетьмана Сизари. Верхня частина русла річки Кисон була висушеним струмком протягом найбільшої пори року, але в період дощів русло ріки ставало повноводним. Це вже було далеко вниз від Мегидо, де вода в тій річці протікала протягом цілого року. Відносно цього енциклопедія Макклінтона і Стронга каже: "Ті, що відвідували Мегидо і перетинали її рівнину навесні після зливних дощів, знайшли, що Кесон вельми піднявся, обернувши свої береги в болото, і всі звичайні дороги стались непроїздними". Розумним буде заключити, що командир армії мав розташувати свою велику армію на суходолі,

оскільки була посушлива пора. Таким чином той факт, що Сизара розмістив свою армію і колесниці в місцевості Мегидо, показує, що вони знайшлися на півдні русла ріки; це дальнє свідкує, що русло ріки в цьому місці було висохшим в цій порі року. Сизарі мало би здаватись, що його армія була в найбільш вигідній позиції до нападу на армію Ізраїля, яка в той час визначила свої позиції на верхів'ях Тabor-гори. Сизара не мав сподіватися, що великий розлив води нагло охопить сухе русло ріки в таку посушливу пору року. Сизара, будучи релігіоністом, не мав віри в Бога Єгову і знаходився в цілковитій темряві щодо заміру Єгови.Хоч це є також правдою, що Барак не міг сподіватися великого розливу вод, що воювали з неба на його користь, проте, він мав віру в Бога Єгову, і він вірив, що Бог воюватиме за своїх людей у свій власний добрий спосіб, і маючи таку віру, він пішов відважно вперед. Дебора мала повну віру, що Бог подасть ворога в руки Барака, і через те вона представляла Богу організацію.

¹⁴ Ці подробиці добре предсказують нинішні обставини. Всі народи землі сьогодні забули Бога. Всі вони є релігійними й вибрали служити "іншим богам". Народи, включаючи головно володарів, політичних і релігійних провідників, не мають віри у Всемогучого Бога і Його велике ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО. Провідні релігіоністи читають пророцтва Божі, але не мають віри в них, і про "дивовижне діло" Єгови ці великі релігійні проводарі кажуть: "Коли побиваючий бич переходитиме, – він нас не досягне". (Іса. 28:15) Це доказує, що вони не мають віри в пророцтво. Релігійні провідники й політичні володарі тепер стоять разом; політичні володарі вповають на релігійних провідників та демонів, щоб ті старалися для них ознаки й віщування через людей, що знаходяться під впливом бісів. Задля цієї причини "земля", котра представляє жителів землі і тих, що ними контролюють, – знаходиться в цілковитій темряві відносно того, який є Божий замір в недалекій будучині. Вони не передбачають, що якась небесна сила буде ділати на користь Божих вірних людей. Велика повінь вод, що хлинула й наповнила сухе русло річки Кисон, була так незвичайною та несподіваною, що Сизара і його армія мали розінити це як "дивовижне діло". Так і тоді, коли Єговів великий Фельдмаршал, Ісус Христос, і Його війська небесні опустяться на ворожі війська, провідники тих військ і всі під ними признають ту силу, що виступила проти них, як Божий "дивовижний акт". Вони спізнають, що Божа рука є проти них, і тому, як пророк Езекіїл каже в шістдесяті чотирьох різних місцях, "візнають, що Я – Єгова". Вони не знайдуть можливого способу до утечі.

¹⁵ Єгова дав своє слово Бараку, а іменно: "Я ж приведу до тебе Сизару, гетьмана Явинового вкупі з його колесницями й його військом до потока Кисон". (Суд. 4:7) Єгова таким же чином виконає своє слово. Він зробив точно як сказав Баракові. Так Єгова сказав відносно битви Армагедону: "Земля опустіє до щаду, й мов би злуплене буде; бо Господь вирік се слово". – Іса. 24:3.

¹⁶ Дебора знаходилась на горі з Бараком і його армією, і у відповідний момент пророчиця дала Бараку сигнал, що Бог говорить через неї, а іменно: "Рече тоді Дебора до Барака: Устань! бо се той день, що подав тобі Господь Сизару на поталу. Сам же Господь піде поперед тебе. От і спустився Барак з Табор-гори, і десять тисяч чоловіка йшло за ним". – Суд. 4:14.

¹⁷ Зараз же Барак зі своєю армією зачав похід з гірського схилу на зустріч ворогові. Розвідники Сизари мали негайно звітувати своему гетьманові, що Барак і його армія рушили з гори. Тоді Сизара мав спорядити свою армію, приводячи в рух 900 колесниць і війська до русла потоку, сподіваючись перейти те сухе русло й зустріти Барака і його маленьку десятитисячну армію на суходолі та рівній місцевості, і роздавити їх. Безсумнівно, ворожі сили під Сизарою мали вигукувати пісню побіди нім битва зачалась, сподіючись таким чином налякати Ізраїльтянів. Вони мали заключити, що маленька армія з десяти тисяч може спричинити досить мале супротивлення, і мала бути за короткий час повністю знищена. Їх похітливі очі мали бути зосереджені на здобич, що скоро мала дістатись до їх рук. Однак, в цьому вони були розчаровані, бо про це написано в Слові Божому, що вони не візьмуть ніяку здобич і то задля доброї причини.

¹⁸ "Ta не здобули ані трохи срібла"; (Ротергам) "Награбованого срібла вони не винесли!" (Суд. 5:19) Сизарина мати добре представляє диявольську організацію. Вона сподівалась мати деяку частку з награбованого добра, що мало дістатись до її рук по закінченню битви; і це було видно з її слів в Суддів 5:30. Вона була засуджена до розчарування. Так і організація сатани, включаючи багатьох релігійних зведеніх послідувателів, що впали під вплив демонів, сподіються зробити чистку Божих людей, оволодіти награбованим добром та й позбутися тих, що знаходяться по стороні Єгови. Вони також засуджені на розчарування. Єгова піддав військо Сизари пограбуванню своїми завітуючими людьми, котрих Явин та його чиновники гнобили через двадцять років. В подібний спосіб Єгова піддасть пограбуванню цілу організацію сатани в Армагедоні. Ті, що є посвячені ТЕОКРАТІЇ і що залишуються вірними аж до кінця, незважаючи на гнобителів, будуть огравлювати своїх грабіжників та обдирати своїх обдирачів, говорить Господь Бог". (Езек.

39:8–10) "І ось, я підніму на них руку мою, і стануть вони здобиччю невольникам своїм, і зрозумієте, що се Господь сил небесних послав мене". – Зах. 2:9.

¹⁹ Битва Армагедон і пограбування є також предсказано в пророцтві 2 Паралипоменон 20:25. Тоді буде чистка ворога в Армагедоні. Релігіоністи, політиканті (включаючи Ватикан, тобто урядове керівництво релігіоністів на землі), і диктатори тепер заявляють право володіти землею, і є спонукані захопити це силою. В Армагедоні Єгова відбере від них все, і ніколи вони вже не будуть мати нічого до чинення з землею чи чимось іншим. Навіть сам диявол вихоснє себе в назначений час і ... "зникнеш по всі віки". – Езек. 28:19.

²⁰ Те пророцтво зазначує много подробиць відносно битви і було написане для особливої цілі, щоби дати поміч, потіху й надію Божим людям тепер на землі, котрі мають повну віру в Єгову і чекають на день визволення. Єгова, злевністю, помститься за своїх вірних завітуючих людей, тому що Він дав ім своє слово, що Він зробить це. Ісус зробив натиск на цю велику правду і тоді додав цими словами: "Тільки ж Син чоловічий прийшовши, чи знайде [таку] віру на землі?" (Луки 18:8) Це ясно указує, що порівняно мале число буде мати таку віру. Ті, що практикують релігію, не мають такої віри. "Останок" помазанників Єгови на землі посідає таку віру; "інші вівці" Господа, котрі становитимуть "велику громаду" і збираються тепер до Господа, розділяють з останком таку віру. За цих Господь помститься, і разом всі вони тепер вірою співають пісню побіди, співаючи: "Спасення Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві". (Одкр. 7:9, 10) Вони доказують їх віру напрямом діяння.

БИТВА

²¹ "Воювали з неба зорі, били на Сизару, (із доріг своїх на його) виступили боем". (Суд. 5:20) Барак отримав приказ від Бога, який доручила йому Божа пророчиця. Послушенство тому приказу було для нього єдиним напрямом діяння. Незважаючи на велику перевагу проти нього, Барак повів свою маленьку армію пішки вниз по гірському схилу, щоби зав'язати битву з величезним військом Сизари. Це вимагало великої віри з боку Барака; однак, мусимо пам'ятати, що він виконував части великої драми, представляючи Ісуса Христа, котрий завжди радується чинити волю Всемогучого Бога, і котрий має цілковите запевнення, що Слово Боже буде виконане.

²² Сизара вирушив зі своєю армією й колесницями через висушене від болота русло річки. Баракові сили наблизилися близько і шум став початком того, коли несподівано війська небесні вступили в боротьбу. Бог післав стра-

шенну бурю із зливою й градом на ворожу армію, котра очевидно заслоняла зближення Баракових військ з поля зору Сизари. Та велика буря спричинила розливом вод заповненими великі яри, вузькі проходи, глибокі ущелини і ручай, і цим чином великий вал води нагло заповнив русло річки Кисон, котре було звичайно сухим. Той вал води прийшов з могучою і невідпорною силою, котра спричинила цілковите безладдя в армії Сизари, поперевертала його залізні колесниці, вивела з ладу його війська і зробила нездатною його армію для боротьби. То була всемогуча сила з небес, ужита на користь Божих типічних завітуючих людей, котрі залишилися вірними Йому і під провідництвом Барака та Дебори. Таким чином це представляє, що Єгова ужие своєї всемогучої сили на користь своїх завітуючих людей тепер на землі, котрі затримують свою невинність до Нього, і котрі знаходяться під провідництвом Ісуса Христа і є послушні інструкціям Божої організації: "Бо ж очі Господні обіймають усю землю, щоб піддержувати тих, що іх серце цілковито Йому віддане". – 2 Паралип. 16:9.

²³ "Зорі, били на Сизару, (із доріг своїх на його) виступили боєм". Це означає, що в пророцій битві метеорний дощ падав зверху з сяянням світла кругом армії Сизари і розбивав її. Можливо Сизара був подібний новочасним диктаторам, котрі є звіздарами і рахували на зорях, коли почати напад. Але вони не дали Йому певної поради. Звіздарі й астрологи є контролювані демонами. Коли "незвичайне діло" Єгови зачнеться, тоді всі такі звіздарі пізнають, що вони не можуть сполягати на пораду отриману від бісів. Всі вони стануть виснажені з тієї демонської поради й рішення: "Ти аж утомилася, слухаючи дорадників твоїх; нехай же виступлять ті дослідувачі небес, і звіздарі, й ті, що з нового місяця віщують; нехай вони врятують тебе від того, що невідкладно прийде на тебе". – Іса. 47:13.

²⁴ Однак, як написано, то "зорі" згадані в цьому пророцтві відносились до небесних сил, невидимих людським очам, та котрі дійсно воювали в тій битві у Мегидо. В пророцтвах воюючі зорі представляли Ісуса Христа і Його небесну армію. Відносно себе Ісус каже: "Я Ісус, зоря ясна і рання". (Одкр. 22:16) Він є Зорею, що володітиме світом з непереможною силою. (4 Мойс. 24:17) Вірні послідувателі Ісуса Христа, апостоли і інші з того часу, котрі вірно закінчили їх земний шлях аж до смерти, і котрі отримали частку в "першому воскресенню", знаходяться тепер з'єднані з Ісусом Христом, і про них також є сказано як про "зорі". (Одкр. 20:4, 6; 1 Сол. 4:13-18) обітниця вірним послідувателям Ісуса Христа, що будуть в Царстві, є ця: "І хто побідить, і хто хоронить аж до кінця діла мої.. дам Йому ранню зору". (Одкр.

2:26, 28) "І розумні сиятимуть, неначе съвітила на небі, а навернувші многих до праведності – неначе зорі, по-вік, на завсіди". (Дан. 12:3) "Хваліте Його, всі ясні зорі!" (Пс. 148:3) Ці писання показують, що "зорі" означають небесні війська під розпорядженням Більшого Барака, Ісуса Христа.

²⁵ Ця частина пророцтва є дальшим доказом даним Всешишнім як таїй, що візьме місце у "війні в день той великий Бога Вседержителя". Тоді Ісус Христос і Його ангeli і всі Його вірні слуги воюватимуть проти ворога. Релігійний ворог разом з іншими елементами сатанської організації думатимуть, що прийшов час, коли слуги Єгови стали цілком здушенні, і скажуть: "Тепер ми маємо "упокій і безпечність"! "Тоді, як показують пророцтва, Ісус Христос і Його славна армія несподівано нападе на них і знищить їх, як це було зроблено з військами царя Явина у Мегидо. Весь вплив і сила Гога і його сил у Магог буде тоді знищена. Тепер Бог, невидимий представитель диявола, командуючий ворожими силами, як невидимими, так і видимими, приложує всі свої сили, щоби знищити ТЕОКРАТИЮ. Отже, певним є, що настав відповідний час, коли пророцтво Єгови буде виконане відносно тих лукавих сил, як написано: "І викличу меча по всіх горах моїх, говорить Господь Бог: Кожного меч обернеться на брата його. І буду судитись із ним моровою пошестю й кроворозливом, і пролію на него й на ватаги його, та на безліч народів, що з ним, потопний дощ і камяний гряд, огонь і сірку; і явлю себе великим і съвітим, і дам себе піznати в очах многих народів і взнають, що я – Господь". – Єзек. 38:21-23.

²⁶ Як Дебора бачила силу Божу виражену на користь її людей і співала з радості, так члени Божої організації на землі, як і в небі, побачуть силу Господа проти ворога й заспівають з радості. "Той Кисон, бурчак (потужний), різко рвав і ніс їх. Поток Кедумим, потік Кисон. Жени, душа моя, сильних у ростіч!" (Суд. 5:21) Нім Сизара міг видістися зі своєю армією безперешкодно з русла річки, котре було звичайно сухим, нагло збігаючі води перевертали його колесниці й змітали його знаряддя. Коли Сизара зачав переміщати свою армію проти Барака, наслідки виглядали певними в його користь. Таким же чином, як Св. Письмо повідомляє Божих вірних людей про наслідок Армагедону, тепер показується Гієрархії і її союзникам, що це буде легкою справою для них цілковито знищити, коли відповідний час настане, Божих людей. У відповідь на їхні погрози і хвастовство написано є: "Бо, як говоритимуть: "Упокій і безпечність", тоді несподівано настигне на них погибель, як муки на маючу в утробі, і не втічуть вони". – 1 Сол. 5:3.

(Далі буде)